

Mathilde Santing

Lief, eerlijk maar
ook *edgy en heavy*,
lacherig en melig.
Zo omschrijft Neer-
lands meest
veelzijdige zangeres
Mathilde Santing
zichzelf. Een
gesprek met deze
kleurrijke vrouw
in haar
werkruimte in
Amsterdam
Oud-Zuid.

‘Als oude
hippie ben ik
teleurgesteld
in het Nederland
van nu’

Mathilde Santing

Het zijn drukke tijden voor Mathilde Santing. Aan de vooravond van haar theatertour *Even* met Frank Boeijen en de release van haar nieuwe cd *Under Your Charms* rent ze van interview naar fotosessie en van radiostudio naar tv-talkshow. In de tussentijd druk bellend met haar onafscheidelijke mobieltje. “Ik ben een bezige bij, maar dat vind ik heerlijk,” aldus Santing die dit jaar vijfentwintig jaar in het vak zit.

Nadat ze thuis snel nog even een wasje heeft aangezet, is ze er helemaal klaar voor. Ze straalt, precies zoals op al die foto's die door de jaren heen al van haar geschoten zijn. Gekleed in bruin en kobaltblauw, helemaal af met een opvallende ketting, bijpassende hoed en zonnebril. En natuurlijk een nieuwe look, want ook dat is Mathilde Santing. Een vrouw met vele gezichten. Dit keer met donkerbruin, halflang haar. “De hand van Leco,” verklapt ze, “hij doet sinds zes jaar mijn haar.” De vele metamorfoses hebben meer te maken met haar werk dan met fases in haar leven, vervolgt ze haar verhaal. “En het is toch geweldig om er elke keer weer heel anders uit te zien,” vindt de 47-jarige zangeres.

Nederlandse diva

De eigenzinnige Mathilde Santing is een kind van Nederland. Ze houdt van de natuur, de rivieren in het bijzonder, en is dol op haar woonplaats Amsterdam. Ze is geboren in Amstelveen, waar ze opgroeide met twee broers en een zus. Haar ouders gaven hun kroost de namen van ridders en jonkvrouwen, vandaar Mathilde. Santing is haar artiestennaam

en tevens de meisjesnaam van haar moeder. “We gingen vaak de natuur in, lange wandelingen maken in Drenthe,” vertelt Santing al nippend aan een cappuccino die ze tussen de bedrijven door heeft besteld bij de coffeeshop op de hoek. Met z'n zessen woonde de familie in een hoekhuis met een tussendeur naar de naastgelegen garage. Geen gewone garage, maar een gestoffeerde garage die dienst deed als theater, feestzaal, dansvloer en oefenruimte. “Ik heb daar leren zingen op de schommel,” vertelt Mathilde die uit een muzikaal gezin komt. Moeder speelde accordeon en vader imiteerde Louis Armstrong. Alle vier de kinderen gingen op muziekles; Mathilde kreeg op 11-jarige leeftijd haar eerste zangles. Ze heeft later nog gezongen in de band van haar oudste broer. Een ervaring die haar, samen met haar klassieke zangopleiding, naar eigen zeggen completer maakt als zangeres. Nog altijd praat ze vol lof over zanglerares Elisabeth Ooms die, in tegenstelling tot anderen, altijd in haar talent geloofd heeft. “Door haar ben ik al op jonge leeftijd in aanraking gekomen met heel goed materiaal. Dat is ook een reden waarom ik zelf geen nummers schrijf. Ik kan het wel, maar niet zo goed. En ik wil altijd heel sterke nummers zingen.”

Sinds dertig jaar is Amsterdam de thuishaven van Mathilde Santing. “Mensen zeggen wel eens dat ik beroemder was geweest als ik in Amerika geboren zou zijn. Ik denk zelf dat dat niet zo is. De Nederlandse muziekmarkt is er juist bekend om dat daar nieuwe dingen het best worden opgepikt. Ons land is *open*

minded. En omdat ik wel iemand ben die in de loop der jaren de nodige gedaantewisselingen heeft ondergaan, ook in de muziek is het dan weer pop, dan weer jazz, dan weer Engelstalig en dan weer in het Nederlands, zit ik in dit land prima op mijn plek. In Amerika kunnen ze dit soort artiesten niet zo waarderen. Bovendien wil ik graag met rust gelaten worden en dat is in Nederland wel het geval.”

Oude hippie

Maar Nederland is veranderd, vindt Santing. “Als oude hippie ben ik teleurgesteld in het Nederland van nu. Nederland is een multicultureel land. De sfeer is hier altijd heel relaxed geweest. Maar de laatste jaren gaat het met een noodgang achteruit. Het is zeker beter geweest. De samenleving is zo gesegregeerd. Dit in tegenstelling tot de muziekwereld en showbizz waar naar mijn beleving dat verschil in culturen nooit een rol heeft gespeeld.” In haar eigen multiculturele buurt is ze een opvallende maar tevens graag geziene verschijning. Dat blijkt wel tijdens de fotosessie in de voor haar zo vertrouwde straten van Amsterdam. Professioneel neemt ze alle poses aan die door de fotografe worden voorgesteld. Veel aanwijzingen heeft ze niet nodig; Santing is een prof. Passanten uit de buurt zwaaien vriendelijk of maken even een kort praatje met hun bekende buurtgenoot.

Kleurrijk mens

Mathilde Santing staat bekend als een kleurrijk mens. Ze heeft diverse relaties achter de rug, met mannen en vrouwen. De langste heeft tien jaar geduurd. “Ik ben niet iemand die zijn haren uit zijn hoofd trekt →

‘Mensen
zeggen
wel eens
dat ik
beroemder
was geweest
als ik in
Amerika
geboren
zou zijn.

Ik denk
zelf dat
dat niet
zo is’

als er eind komt aan een relatie. Het is toch geweldig als je elkaar zo lang gelukkig kunt maken. Relaties zijn volgens mij niet bedoeld om zo ontzettend lang te duren. Ik heb ooit ergens gelezen dat het huwelijk is uitgevonden in een tijd dat mensen maar veertig jaar oud werden. Dat is toch een heel ander concept.” Samenwonen is dan ook niet haar ding, dat heeft ze nooit gedaan. Wel met meerdere mensen in één huis, maar nooit één op één. Op dit moment heeft ze een *Living Apart Apart* relatie, ieder in zijn eigen land en dat bevalt heel erg goed. Kinderen heeft ze niet. “Dat is gewoon zo gelopen. Ik had het wel gewild, maar heb nooit een juiste partner daarvoor gehad. En ik wilde blijven zingen. Ik heb ook altijd het vermoeden gehad dat ik niet gemakkelijk kinderen kon krijgen omdat ik een DES-dochter ben. Dat heeft ook meegespeeld. Maar ik heb oppaskinderen, ik heb kinderen in de straat, vriendinnen met kinderen, dat gaat heel goed. Het is wel te gek als je kinderen krijgt, die dan ook weer weggaan, maar aan wie je al je liefde kwijt kan.”

Veelzijdig zangeres

Jazz, pop, kinderliedjes, musicals, zangles geven aan het conservatorium in Arnhem en nu weer een theatertour met Nederlandstalig repertoire van en met Frank Boeijen. Santing mag best veelzijdig worden genoemd. Op de vraag wat ze nu eigenlijk het liefst doet, kan ze geen antwoord geven. “Het liefst, dat kan ik niet zeggen. Dat is hetzelfde als een keuze moeten maken tussen aardbeien, aardappelen en gemengde sla. Je denkt als muzikant meer als een

kok, je wilt zeven gangen koken die op elkaar afgestemd zijn.” Over al die uitstapjes die ze tot nu toe in haar muzikale carrière heeft gemaakt zegt ze: “Ik wilde zoveel mogelijk dingen uitproberen om een goede, complete muzikant te worden. Het was ook een zoektocht naar datgene wat ik leuk vond om te doen,” aldus Santing die Joni Mitchell, Ray Charles en Louis Armstrong noemt als collega's waar ze zelf veel bewondering voor heeft.

Frank Boeijen

Frank Boeijen is ook een inspiratiebron voor Santing. Tot en met juni dit jaar staat ze met hem in Nederland en België in de theaters. “Tijdens onze allereerste ontmoeting, ergens in het noorden van het land voor het programma *Los Vast*, was ik snipverkouden. Ik kende hem wel, het was in die tijd dat Nederpop en dus ook Frank Boeijen ontzettend populair was, maar dacht dat hij niet wist wie ik was. Ik was op dat moment dus snipverkouden en wie anders dan Frank Boeijen bood mij toen een schone zakdoek aan. Ik was zo verbaasd, hij bleek ook nog te weten wie ik was, maar dat zakdoekje! Zo is Frank. Een galante man, iemand die de deur voor je openhoudt. Later hebben we elkaars concerten bezocht en zijn we af en toe samen op stap gegaan. Op een gegeven moment hadden we met elkaar afgesproken bij hem thuis. We zaten net achter de thee of wijn, dat weet ik niet meer, toen de telefoon ging. Frank moest meteen komen want zijn moeder, die al een tijdje ziek was, lag op sterven. Ik heb mijn tas gepakt en Frank heeft me op het station afgezet. En dat was

Mathilde Santing

eigenlijk de eerste keer dat we echt serieus bij elkaar zaten om te praten en luisteren naar muziek. Vanaf dat moment zijn we goede vrienden geworden. Zijn moeder is toen ook overleden.” Mathilde Santing is erg gecharmeerd van de sterke teksten en melodieën van popdichter Boeijen. Tijdens haar *Negen Levens*-tour in 2003 kiest ze zijn nummer *Vaderland* als openingsnummer van haar show en *De Verzoening* is het hoogtepunt van haar optreden. “Frank zat bij één van mijn optredens in de zaal zonder dat hij wist dat ik zijn songs op het programma had staan. Hij vond het fantastisch dat ik zijn nummers zong en nu is er dus onze gezamenlijke theatertour.” Op de setlijst staat voornamelijk materiaal van Frank Boeijen, ook nieuw repertoire dat Santing omschrijft als warmbloedig. Verder spelen de twee iconen uit de Nederlandse muziekgeschiedenis twee nummers van Theo Nijland en neemt Santing verrassend zelf de akoestische gitaar ter hand.

Nieuwe lente, nieuwe cd

En dan is er ook nog haar nieuwe cd, *Under Your Charms*, die op de eerste lentedag 21 maart uitkomt. Daarvoor heeft Santing een compleet nieuwe band samengesteld: *The New Traditions*. “Dat is dus mixed age, mixed race, mixed sex maar vooral mixed style, heel leuk,” klinkt het enthousiast. “Deze plaat is het meeste mijn eigen plaat; ik heb nog nooit zo direct in m’n eentje een plaat gemaakt.” De werktitel was dan ook veelzeggend *I’m Like This* maar werd uiteindelijk veranderd in *Under Your Charms*. Santing maakte zelf een selectie uit bestaande Engelstalige

popnummers, waaronder *A Change is Gonna Come* van Sam Cooke. De release van de cd wordt op haar site aangekondigd als een bijzondere. “Nou ja, bijzonder. Ik wil ergens voor de deur van een platenzaak gaan liggen met een slaapzak om zelf het eerste exemplaar te kopen. Daarmee wil ik het goede voorbeeld geven.” *Under Your Charms* is de elfde studio-cd van cover-koningin Mathilde Santing. “Deze plaat is echt mijn ding. Er volgt hierna nog een cd in deze trant, want dit is wat ik wil. Ik heb besloten dat ik geen uitstapjes meer doe om de uitstapjes. Ik maak een uitzondering voor het Metropoolorkest waarvoor ik graag een keer gevraagd zou worden. Verder ben ik nu wel uitgeleerd en ga me focussen op wat ik echt kan en het liefste wil doen. Dat is één keer per week lesgeven als zangdocente aan het conservatorium in Arnhem. Sinds maart 2005 heb ik daar acht kuikentjes onder mijn hoede. Lekker optreden met Frank Boeijen en later weer de studio in voor mijn volgende cd.”

De diva heeft gesproken en oogt vermoeid na een lange dag die voornamelijk in het teken stond van promotieactiviteiten. Tijd om afscheid te nemen van Mathilde Santing die haar jas inmiddels heeft aangetrokken. Op weg naar een volgende afspraak. Precies om vijf uur stopt de taxi voor haar deur. Santing stapt in en gaat, samen met haar zus, op weg naar de sauna. Even relaxen om een dag later de première te beleven van de *Even* tour met Frank Boeijen. “Ik ben heftig,” zei ze aan het begin van het gesprek. Mathilde kent zichzelf als geen ander. ❖

‘Nederland is een multicultureel land. De sfeer is hier altijd heel relaxed geweest. Maar de laatste jaren gaat het met een noodgang achteruit’